

Батькове серце

вірші Д. Луценка

Не поспішаючи, з почуттям

Ф-п.

mf

4

7

10

mf

Во -

10

13
рон - ки йо - ко - пи дав - но за - рос - ли по - ли - на -

15
ми, а вме - не щей до - сі не

17
го - ї - ться бо - лю клу - бок. Схви -

19
льо - ва - ний бать - ко край шля - ху про -

22

ща - єть - ся зна - ми і ла - гід - но

25

про - сить: Ти слу - хай - ся ма - ми, си -

28

нок! А...

31

А...

34

34

37

А...

37

1. *Воронки й окопи
 Давно заросли полями,
 А в мене ще й досі
 Не гоїться болю клубок,
 Схвильований батько
 Край шляху прощається з нами
 І лагідно просить:
 — Ти слухайся мами, синочку!*

2. *Ми поле орали,
 В нужденних брели посторонках,
 І крепом лягала
 За нами життя борозна.
 Як море пекуче,
 Прийшла і до нас похоронка,
 І в мамині коси
 Вплелася в той день сивина.*

3. *Ща я все не вірив
 І тата ходив виглядати,
 Хотілось відчути
 Тепло його добрих долонь.
 А батьку судилось
 І в День Перемоги лежати,
 На кручах Дніпрових
 Пала з його серця вогонь.*

4. *Приходжу до нього
 Шепер я з своїми синами,
 Не зміряти болю
 Й прогіркого щастя мого.
 Воронки й окопи
 Давно заросли полями,
 А батькове серце
 Палає, як вічний вогонь.*